

**Generálna prokuratúra SR
Štúrova 2
812 85 Bratislava**

V Bratislave dňa 17. 06. 2021

VEC: Trestné oznámenie

Miroslav Heredoš, narodený 29.12.1981, trvale bytom Topoľčianska 22, Bratislava 851 05, štátny občan Slovenskej republiky, týmto podáva v súlade s ustanovením § 196 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov a z nižšie uvedených dôvodov

trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre podozrenie zo spáchania trestného činu Apartheid a diskriminácia skupiny osôb podľa § 424a Trestného zákona a trestného činu Neľudskosť podľa § 425 Trestného zákona.

V súlade s čl. 42 ods. 1, prvá veta Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. „Každý má právo na vzdelanie.“. Pokiaľ ide o základnú školskú dochádzku, má žiak právo na prezenčnú formu vyučovania.

Podľa § 2a, odseky 2 a 3 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon)

„(2) Priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii.

(3) Nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takýto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.“.

Zároveň podľa § 2a, ods. 7 antidiskriminačného zákona „Nabádanie na diskrimináciu je presvedčanie, utvrdzovanie alebo podnecovanie osoby na diskrimináciu tretej osoby.“.

Napokon, podľa § 3, ods. 3 antidiskriminačného zákona „Pri posudzovaní, či ide o diskrimináciu alebo nie, sa neberie do úvahy, či dôvody, ktoré k nej viedli, vychádzali zo skutočnosti alebo z mylnej domnienky.“.

Na základe medializovaných informácií je vysoko pravdepodobné prijatie opatrení, ktoré budú mať za následok segregovanie detí podľa toho, či budú zaočkované alebo nie. Uvedené skutočnosti a výklad deklarovala pediatrička a hlavná odborníčka MZ SR pre všeobecnú starostlivosť o deti a dorast MUDr. Elena Prokopová, ako členka odborného konzília a členka Pandemickej komisie vlády SR.

Dôkazy:

1. príspevok v relácii Teleráno na TV Markíza, kde sa opisuje pripravujúce sa konanie Pandemickej komisie vlády SR a ozrejmuje sa segregácia detí, redaktora čerpá z informácií od Pandemickej komisie vlády SR:

https://www.facebook.com/miroheredosrepublika/videos/529405604853089/?_tn=-R

2. informácie a výroky v Denníku N, v rozhovore, ktorý poskytla MUDr. Elena Prokopová, konkrétne v minútach 12,30 až 12,47 kde sa vyjadruje, že deti budú rozdelené do troch kategórií a očkované deti najviac zvýhodnené, a taktiež v minúte 25,01 kde sa vyjadruje že „očkované deti nebudú testované“. Dôkaz priložený link z rozhovoru a oficiálne vyjadrenie z denníka N, minúta po minúte.

[Video: Pediatrička Elena Prokopová hovorí o - Denník N \(dennikn.sk\)](#)

<https://dennikn.sk/minuta/2422082/>

3. článok a podcast na webovom sídle eduworld.sk

<https://eduworld.sk/cd/andrea-sprochova/8791/pediatricka-elena-prokopova-ockovanie-deti-rozhovor>

V obdobnom duchu sa vyjadril aj minister zdravotníctva Lengvarský.

Dôkaz:

1. článok na portáli dennikstandard.sk

<https://dennikstandard.sk/79368/legvarsky-zaockovani-budu-mat-vacsie-vyhody-ockovat-budeme-aj-deti/>

Podľa § 424a Trestného zákona

(1) **Kto uplatňuje apartheid alebo rasovú, etnickú, národnostnú alebo náboženskú segregáciu, alebo inú rozsiahlu alebo systematickú diskrimináciu skupiny osôb**, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

(2) Odňatím slobody na osem rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) ako člen extrémistickej skupiny,

b) ako verejný činiteľ,

c) z osobitného motívu,

d) a vystaví ním takú skupinu osôb neľudskému alebo ponížujúcemu zaobchádzaniu,

e) a vydá ním takú skupinu osôb do nebezpečenstva ťažkej ujmy na zdraví alebo smrti, alebo

f) za krízovej situácie

Podľa § 425 Trestného zákona

Kto sa v rámci rozsiahleho alebo systematického útoku namiereného voči civilnému obyvateľstvu dopustí

a) vraždy,

b) vyhladzovania ľudí,

c) zotročovania,

d) deportácie alebo násilného presunu obyvateľstva,

e) mučenia,

f) znásilnenia, sexuálneho otroctva, vynútenej prostitúcie, násilného tehotenstva, nezákonnej sterilizácie alebo inej formy sexuálneho násillia porovnateľnej závažnosti,

g) perzekúcie skupiny obyvateľstva na politickom, rasovom, národnostnom, etnickom, kultúrnom alebo náboženskom základe, z dôvodu pohlavia alebo z iného podobného dôvodu,

h) uväznenia alebo iného závažného pozbavenia osobnej slobody porušujúceho základné pravidlá medzinárodného práva alebo akéhokoľvek iného obmedzenia osobnej slobody s následným nedobrovoľným zmiznutím ľudí,

i) apartheidu alebo inej podobnej segregácie alebo diskriminácie, alebo

j) iného neľudského činu, potrestá sa odňatím slobody na dvanásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.

Odoprenie dennej formy vzdelávania skupine detí, ktorých zákonní zástupcovia nesúhlasia s ich očkovaním, považujem za nezákonnú formu rozdeľovania detí na:

1. spoločensko-medicínsky konformné s nejednoznačne preukázanou bezpečnosťou „očkovania“ podmiennečne schválenými „vakcínami“ voči Covid-19; a
2. tie, ktoré z akýchkoľvek dôvodov nepovažujú „očkovanie“ aktuálne dostupnými „vakcínami“ za správny krok k ochrane zdravia

Uvedená segregácia má neblahé účinky na sféru sociálnych kontaktov a správania sa detí, o čom sme sa presvedčili za ostatné obdobie. **Je však nevyhnutné zdôrazniť, že rozdeľovanie detí, podľa toho, či sú zaočkované alebo nie, a zároveň odlišný prístup (netestovanie) zaočkovaných detí je diskriminačným prejavom a trpí logickou vadou, keďže aj už zaočkované deti môžu opätovne byť pozitívne testované na Covid-19.** Pritom údajný miernejší priebeh ochorenia a nižšia smrtnosť po očkovaní, ako tvrdí oficiálny naratív, nemá oporu v aktuálnej miere vedeckého poznania.

Najdôležitejším a elementárnym notorickým dlhodobým medicínskym poznatkom je, že prenos vírusového ochorenia je možný iba symptomatickými osobami. Akékoľvek mýty o super-prenášačoch a asymptomatických prenášačoch medzi neočkovanou populáciou nemajú oporu v aktuálnej úrovni medicínskeho poznania (viď napr. dostupnú metaštúdiu najmä na čínskom obyvateľstve na takmer 11 miliónoch obyvateľov, kde nebol potvrdený ani jediný asymptomatický prenos). Tieto bludné teórie pomáhajú šíriť aj médiá, čo len prispieva k rozdeleniu spoločnosti na medicínskom základe. **Svetová zdravotnícka organizácia a ďalšie authority v oblasti ochrany verejného zdravia sa vyjadrili viacnásobne pomerne jasne, že na to, aby bol prípad evidovaný ako infekčný, je potrebné u pozitívne testovaných absolvovať vyšetrenie klinických príznakov, čo sa na Slovensku vôbec nedodržiava.**

Mýtus asymptomatického prenosu v slovenských podmienkach žíví najmä testovaná falošná pozitivita u osôb bez symptómov ochorenia, ktoré by za normálnych okolností mali byť podľa medzinárodných štandardov z testovania vylúčené. **Ďalej sú to nevhodne nastavené RT-PCR testy, zle zložené primery (reťazce nukleovej kyseliny DNA, RNA) a ich koncentrácia, konflikty záujmov prepojených osôb pri testoch funkčnej spôsobilosti, nastavenie tzv. „cycle threshold“ (prahová hodnota cyklu SARS-CoV-2, rozhodujúca metrika „Ct“ ktorá sa vzťahuje na počet cyklov potrebných na zosilnenie vírusovej RNA, aby sa dosiahla detekovateľná úroveň) v rozpore s medzinárodnými štandardmi a podobne.**

O všetkých týchto skutočnostiach sú členovia Pandemickej komisie a odborného konzília ako odborníci oboznámení, t. j. o subjektívnej stránke ich konania aj vzhľadom na ich dosiahnuté vzdelanie a prax nie sú pochybnosti.

Napriek tomu, že prevalencia a priebeh ochorenia u detí je štatisticky zanedbateľná, odporúčajú plošné preočkovanie látkou, ktorú možno smelo nazvať experimentálna. Tu treba u podozrivých osôb skúmať motív ich konania.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhujem orgánom činným v trestnom konaní, aby vo veci vykonali dokazovanie, ktoré napomôže k zisteniu skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností.

Z vyššie uvedených dôvodov podávam trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu **Apartheid a diskriminácia skupiny osôb a trestného činu Neľudskosť.** Pritom verím, že orgánom činným v trestnom konaní **sa podarí zadovážiť potrebné informácie preukazujúce, že došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu Apartheid a diskriminácia skupiny osôb a trestného činu Neľudskosť v procesnom štádiu pokusu.** Taktiež verím, že v prípade, že sa preukáže, že bol spáchaný trestný čin, jeho páchatela odhaliť a vytvoriť predpoklad pre vydanie spravodlivého rozhodnutia v konaní pred súdom. Zároveň žiadam orgány činné v trestnom konaní, **aby sa neobmedzovali len na zistenie, či bol spáchaný trestný čin uvedený v texte tohto oznámenia, ale aby v prípade, ak vznikne podozrenie zo spáchania iného trestného činu, konali z úradnej povinnosti** (§ 2 ods. 5 a 6 Trestného poriadku).

S pozdravom

Miroslav Heredoš